

Nejasná správa z planéty opíc

[Radoslav Procházka](#)

Nejasná správa z planéty opíc - Radoslav Procházka ke stažení PDF Tragický príbeh človeka, ktorý sa napriek veľkému zraneniu nedočkal primeranej lekárskej pomoci, lebo nevedel nájsť preukaz poistenca, by sa dal odbiť ako ľudské zlyhanie jedného lekára. Ale je to hlbší problém. Jeho podstatou asi fakt nie sú peniaze, ani to, že zdravotníctvo ich síce zožerie mimoriadne veľa, ale v jeho rámci ich najviac zožerú pijavice, ktoré sa nás za tie roky prisali a ktoré pre kvalitu zdravotnej starostlivosti nemajú žiadnu pridanú hodnotu. Podstata spočíva v tom, že ľudia úplne stratili dôvody, prečo by sa na tento štát mali v čomkoľvek dôležitom spoliehať. Zomrel človek, ktorý mohol žiť, ale nežije, pretože desaťročia prispievania do spoločného mešca mu štát oplatil ľahostajnosťou. Áno, aj štát, nie len ten konkrétny „ľudský faktor“. Ako? Tak, že hoci vyberá čoraz viac peňazí, prijíma čoraz viac predpisov, ukladá čoraz viac bremien a pýta si čoraz viac kontroly nad našimi životmi, nijako sa netrápi tým, ako ten bič plieska na konci. Toľko je parazitov, toľko čiernych pasažierov, že pohyb v priestore verejných služieb – úradmi počnúc, škôlkami pokračujúc a ambulanciami končiac – je ako chôdza po mínovom poli. Nikdy neviete, či budete mať šťastie alebo smolu, či vojdete do správnych dverí, či natrafíte na správny štampel, na správne tlačivo, či na opačnom konci bude človek, pre ktorého ste platiaci zákazník, alebo človek, pre ktorého ste stránka. Pacient alebo poistenec. Občan alebo

obet'. S peniazmi to fakt nemá veľa spoločného. Skôr s tým, že sme ten spoločný priestor prestali vnímať ako spoločný ako miesto, kde si máme byť vzájomne na prospech, ale vidíme ho ako miesto pre dav, kde sa treba tlačiť, rozháňať laktami a drat' sa dopredu, lebo kto sa nederie, tomu sa neujde.

Mimo rodín a priateľských vzťahov už od seba očakávame len to najhoršie a aby sme sa vyhli sklamaniam, na to najhoršie sa vopred pripravujeme. Bonboniéry, koňaky či obálky nie sú symbolmi našej vďačnosti, ale strachu, že bez nich nič nebude. Nič z toho, čo sme si predplatili.

